

ROMÂNIA

TRIBUNALUL VRANCEA

SECȚIA A II-A CIVILĂ ȘI DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL

Dosar nr. 15930/231/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 12 Octombrie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE X _____

Judecător Y _____

Grefier Z _____

Pe rol judecarea apelului declarat de apelantul M _____ domiciliat în _____, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură la cabinet avocat _____, împotriva sentinței civile nr. _____, pronunțată de Judecătoria _____ în dosarul nr. _____, în contradictoriu cu intimatul _____, cu sediul în _____.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din data de _____, note consemnate în Încheierea de ședință din aceea dată, care face parte integrantă din prezenta când instanța, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea cauzei pentru data de _____ și pentru azi, _____.

TRIBUNALUL

Asupra sesizării de față;

Prin procesul-verbal de contravenție seria _____ nr. _____/_____ agentul constator din cadrul _____ a sancționat contravențional contravenientul _____ cu amendă în cuantum de 1125 lei și măsura complementară a suspendării dreptului de a conduce pentru 90 zile, precum și cu sancțiunea avertisment.

În sarcina contravenientului s-a reținut încălcarea dispozițiilor art. 121 al.1 și art. 147 pct.1 din HG 1391/2006.

Din descrierea faptei se reține că acesta, la data de 11.11.2016, ora 07:45, a condus auto cu nr. _____ pe DN _____, km _____, jud. _____, cu viteza de 125 km/h.

Împotriva procesului-verbal contravenientul a formulat plângerea la Judecătoria _____ care a fost respinsă prin sentința civilă nr. _____.

Împotriva sentinței petentul a formulat apel.

În cadrul soluționării apelului apelantul a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 519-520 în vederea pronunțării unei hotărâri vizând dezlegarea unor chestiuni de drept privind interpretarea art. 191 al.1 din HG 1391/2006, în sensul dacă acestea trebuie interpretate ca o normă specială ce derogă de la norma generală instituită de art. 109 al.1 din OUG 195/2002 și stabilesc o competență specială a șefului serviciului poliției rutiere pe teritoriul căruia a fost constatată contravenția, sub aspectul aplicării sancțiunii contravenționale complementare, în situația în care, contravenientul a săvârșit fapta pe raza de competență a altui județ decât cel care îl are în evidență.

În motivare apelantul arată că prin procesul-verbal de contravenție i s-a aplicat pe lângă sancțiunea principală și sancțiunea complementară a suspendării dreptului de a conduce de către polițistul rutier care a constatat contravenția, reținându-i-se permisul de conducere.

Prin dispozițiile art. 191 al.1 din HG 1391/2006 s-a reglementat asupra sancțiunii complementare în situația în care contravenientul nu este în evidența organului constatatator care a constatat fapta, legiuitorul stabilind în acest caz o competență specială a șefului serviciului poliției rutiere pe teritoriul căruia a fost constatată contravenția în a dispune asupra sancțiunii complementare.

Este adevărat că potrivit art. 109 al.1 din OUG 195/2002 constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se face direct de către polițistul rutier, iar în punctele de trecere a frontierei de stat a României, de către polițiștii de frontieră.

Se poate constata însă că, legiuitorul, în situația în care contravenientul se afla în evidența altui județ decât cel pe raza căruia s-a constatat contravenția, a instituit o normă specială, stabilind o competență specială a șefului serviciului poliției rutiere pe teritoriul căruia a fost constatată contravenția, în a dispune asupra sancțiunii complementare.

În raport de dispozițiile art. 109 al.1 din OUG 195/2002 și cele prevăzute de art. 191 al.1 din HG 1391/2006, rezultă că regimul de aplicare a sancțiunilor contravenționale complementare, este strict reglementat.

Interpretarea disp.art. 191 al.1 din HG 1391/2006 poate conduce la soluționarea corectă a cauzei, cu privire la legalitatea sau nu a procesului verbal vizând aplicarea sancțiunii complementare direct de polițistul rutier.

Din cuprinsul art. 191 al.1 din HG 1391/2006 rezultă că „.....șeful serviciului hotărăște asupra sancțiunii complementare” ceea ce face ca această normă să fie una specială, imperativă, ce derogă de la norma generală instituită de art. 109 al.1 din OUG 195/2002, în situația în care contravenientul a săvârșit fapta pe raza de competență a altui județ cel care îl are în evidență.

În această situație polițistul rutier care a constatat contravenția aplică sancțiunea principală și măsura tehnico-administrativă a reținerii permisului de conducere, urmând ca șeful poliției rutiere al serviciului rutier Vrancea, pe teritoriul căruia a fost constatată contravenția să dispună asupra sancțiunii complementare, în termen de cel mult 15 zile de la data întocmirii procesului-verbal.

Se poate constata că dispozițiile art. 103 al.1 din OUG 195/2002 se referă la perioada suspendării și nu la competența de a aplica această sancțiune complementară.

Aceste dispoziții nu fac trimitere la aplicarea sancțiunii complementare de către organul constatatator care a constatat și sancționat contravenția, aplicarea sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce fiind expres prevăzută în cuprinsul altor dispoziții, precum cele reglementate de legiuitor prin art. 191 din HG 1391/2006.

În acest sens a reținut și Tribunalul Vrancea, prin decizia civilă nr. 250/2014, atașată la dosarul cauzei.

În cauză problema care se pune este aceea de a se verifica dacă sancțiunea complementară a fost aplicată de un organ competent, potrivit dispozițiilor imperative pentru care solicităm Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Aceasta întrucât unele instanțe apreciază în sensul că încălcarea disp.art. 191 al.1 din HG 1391/2006 constituie motiv de nulitate absolută a procesului verbal, fiind încălcată competența organului care a aplicat sancțiunea complementară, iar într-o altă aplicare a acestor dispoziții s-a apreciat că aceste dispoziții reglementează o măsură tehnico-administrativă și astfel sancțiunea complementară se aplică potrivit normei generale, respectiv de polițistul rutier.

Având în vedere că în cauză soluționarea apelului depinde de problema de drept supusă lămuririi, iar asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat și nici nu există în curs de soluționare un recurs în interesul legii, fiind întrunite cerințele art. 19 NCPC se va admite cererea apelantei astfel cum a fost formulată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Admite cererea formulată de apelant prin apărător, privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit art.519 Cod pr.civilă, privind dezlegarea chestiunii de drept referitoare la interpretarea art. 191 din HG 1391/2006 în sensul dacă aceasta trebuie interpretat ca o normă specială ce derogă de la norma generală instituită de art. 109, al.1 din OUG 195/2002 și stabilesc o competență specială a șefului serviciului politie rutiere pe teritoriul căruia a fost constatată contravenția sub aspectul aplicării sancțiunii contravenționale complementare în situația în care, contravenientul a săvârșit fapta pe raza de competență a altui județ decât cel care îl are în evidență.

Fără cale de atac.

În baza art. 520, al.2 Cod pr.civilă, suspendă judecata până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pronunțată în ședința publică de la 12 Octombrie 2018

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red: _____-24.10.2018

Tehnored: _____-26.10.2018

5 ex.

Com. 3 ex.